

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.621/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Váczi Árpád ügyvéd (cím2.) által képviselt felperes1 (felperes címe.) felperesnek – a Lehner Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Lehner Katalin ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím3.) alperes ellen – személyiségi jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2022. július 8. napján kelt 10.P.20.257/2022/4. számú ítélete ellen a felperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 210.000 (Kétszáztízezer) forint + áfa összegre, a felperes által a Magyar Állam javára fizetendő elsőfokú illeték összegét 60.000 (Hatvanezer) forintra leszállítja azzal, hogy az államnak járó 60.000 (Hatvanezer) forint kereseti illetéket e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetni az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest továbbá, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 80.000 (Nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes önkormányzatának-képviselő testülete a 2020. január 27. napján meghozott 13/2020. (I. 27.) Ök. határozattal megbízta a cég1 ügyvezető igazgatói feladatainak ellátásával 2020. február 1. napjától 2025. február 1. napjáig.

[2] Az alperesi önkormányzat, mint vevő nevében név polgármester 2020. március 13-án szerződést kötött a cég1-vel: az alperes megvásárolta a név3 című városi közéleti magazin 2020. márciusi, áprilisi és májusi lapszámát 8400 példányban 28+4 újságoldal terjedelemben. A cég3., mint eladó vállalta a márciusi szám legkésőbb 2020. március 25. napjáig, az áprilisi és májusi számok legkésőbb az adott hónap tizenötödik napjáig történő megjelentetését.

[3] név polgármester 2020. március 16. napján szám3 számon a név3 tartalomszolgáltatási tevékenysége polgármesteri irányítása alá vonásának tárgyában határozatot hozott a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény (Kat.) 46. § (4) bekezdésének felhatalmazása alapján. A határozat szerint a polgármester a veszélyhelyzeti hivatalos önkormányzati kommunikáció biztosítása érdekében 2020. március 19-től közvetlen irányítása alá vonta a név3 tartalomszolgáltatási tevékenységét a nyomtatott és az internetes szolgáltatás tekintetében is. Ugyancsak a Kat. 46. § (4) bekezdése alapján név az önkormányzat képviselő-testületének feladat- és hatáskörében meghozott szám2 (IV. 3.) önkormányzati határozat értelmében 2020. április 3. napjával a felperest a kft. ügyvezető igazgatói posztjáról visszahívta, és egyidejűleg, április 4. napjától az ügyvezetéssel név2 bízta meg.

[4] 2020. április 8. napján 9 óra 15 perckor a „cím5 megjelölésű Facebook-oldalon a következő írás jelent meg:

„Sajnálattal kell közölnöm, hogy a képviselő-testület által 2020. februárjában a cég1 élére kinevezett ügyvezetőt a veszélyhelyzeti hatáskörömben le kellett váltanom. A jelenlegi kritikus időszakban kiemelten fontosnak tartjuk, hogy a lakosság rendszeresen és részletesen tájékoztatva legyen az önkormányzat koronavírus-járványhoz kapcsolódó intézkedéseivel, a lakosságot érintő korlátozásokkal, illetve a rászorulóknak nyújtott segítséggel kapcsolatban. Az elmúlt hetekben úgy láttam, hogy a cég1 eddigi vezetése nem töltötte be ezt a szerepet, a munka során több ízben pontatlanul és súlyosan jogellenesen járt el, így személyi változásokat kezdeményeztem. Annak érdekében, hogy a helységiek a jövőben is megfelelő tájékoztatást kapjanak, a veszélyhelyzet idejére a helységi név10 eddigi főszerkesztőjét, név2 neveztem ki megbízott ügyvezetőnek. Célunk, hogy egy szakmailag felkészült vezető és csapat biztosítsa a lakosok megfelelő tájékoztatását. Hosszútávon szeretnénk, hogy mind a helységi sajtóorgánumok, mind pedig a helység2 parti nyaralóházok olyan szolgáltatókká fejlődjenek helységön, melyek a lakosság megelégedésére lesznek, ehhez pedig nyitott toborzási folyamat során választjuk ki a legrátermettebb vezetőket.”

[5] 2020. április 20. napján 11 óra 06 perckor ugyanitt a következő írás jelent meg:

„Tudom, hogy nem ez a legfontosabb, de önök a napokban kapták meg a név³ 31. évfolyamának 4. számát, egyszerűbben fogalmazva az áprilisi számot. Gondolom tapasztalták, hogy ez a lapszám más, mint az eddigiek. Dacára annak, hogy március 20-án, munkatársaimon keresztül intézkedtem azért, hogy minél előbb jelenjen meg egy, a koronavírussal kapcsolatos helyi és országos információkat tartalmazó különszám. Végül ez nem különszám lett és elég későn is jutott el önökhöz. Sajnos már a borítóján egy igen súlyos tévedéssel találkozunk. „Vészhelyzeti intézkedések” jelent meg a hivatalos, vészhelyzeti intézkedések helyett. Ez nem csak nyelvészeti, hanem alkotmányossági kérdés is. A vészhelyzeti bel tartalom sem tükrözi azokat az elengedhetetlen információkat, amiket polgármesterként, mint a vészhelyzeti tájékoztatásért helyi szinten felelős vezetője meg kívántam önökkel osztani. Sajnos nem megengedett az sem, hogy gyakori helyesírási hibákat tartalmazzon egy olyan lap, ami az önök pénzéből, önöknek szolgáltat. Ennek a lapszámnak sem tartalmával, sem a megjelenés időpontjával, sem a nyelvtani minőségével nem vagyok elégedett. Mivel ez a lapszám is közpénzből, az önök adóforintjaiból készült, így ezúton kérek önöktől bocsánatot, hogy ilyen lapszámot kaptak a kezükbe. Annak érdekében, hogy ez ne válhasson gyakorlattá a városunkban, a szükséges vezetői intézkedéseket megtettem. Az informálás nem halogatható feladatunk. Ahhoz, hogy a leghatékonyabb módon tudjuk ezt biztosítani felmérjük hamarosan a lakosság igényeit és ahhoz igazítjuk a szolgáltatást.”

[6] A <https://www.facebook.com/BaloghCsabaMomentum/> elérhetőségen név magát helység polgármestereként, helységi lakosként, vállalatfejlesztési szakemberként, közgazdászként és két gyermek édesapjaként, valamint politikusként mutatja be. Névjegyként a „cím⁷”, „politikus” megjelölések szerepelnek.

[7] A felperes az elsőfokú bíróság előtt 10.P.20.184/2020. számon indított pert névval szemben, annak megállapítását kérve, hogy a polgármester mint alperes megsértette a felperes becsületét a politikusi Facebook-profilján 2020. április 8. napján közzétett véleményével, melyben a cég1-ben betöltött ügyvezetői minősége megszüntetését azzal indokolta, hogy „pontatlanul és súlyosan jogellenesen” járt el, továbbá 2020. április 20. napján közzétett, a név³ elnevezésű havilap áprilisi számára vonatkozó állításaival megsértette a felperes jóhírnévhez való jogát. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogsértés megállapítása mellett a 2:52. §-a alapján az alperest sérelemdíj címén 1 millió forint megfizetésére, valamint a perköltségek viselésére kérte kötelezni.

[8] név alperes érdemi ellenkérelmében előadta, hogy „tény az, hogy alperes helység Város polgármestere, a felperes által kifogásolt alperesi bejegyzéseket alperes helység Város képviselőjében tette... Nem lehet kétséges, hogy alperes ezen bejegyzéseit nem magánszemélyként, hanem helység Város Képviselő-testületének törvényes képviselőjeként, polgármesterként tette.” név hivatkozott a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 41. § (1) bekezdésére, amely szerint a helyi önkormányzat jogi személy, az önkormányzatra a Ptk. jogi személyekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Utalt továbbá a Ptk. 6:11. § (1) bekezdésére, amely szerint a képviselő által megtett jognyilatkozatok közvetlenül a képviseltet jogosítják és kötelezik. Ebből arra következtetett, hogy az alperes az önkormányzat képviselőjében, ebben a minőségében tartja fenn Facebook oldalát, ott feltünteti, hogy helység polgármestere, a Facebook-oldal névjegye szerint pedig annak webes elérhetősége cím⁷. Így „nem lehet kétséges az, hogy a Facebook-

oldal nem alperes személyes oldala, hanem a helység Város képviselőjében eljáró polgármester Facebook-oldala”. Az alperes ezt követően részletesen előadta, hogy az alperes eljárása során az Önkormányzatot és a képviselőtestületet, mint közhatalmat gyakorló közfeladatot teljesítő jogi személyt képviselte. A Pp. 51. §-át idézve azt is rögzítette, hogy a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig van lehetősége a felperesnek arra, hogy alperesként perbe vonja alperes¹, ennek elmulasztása esetében, amennyiben az elsőfokú bíróság a perből az alperest nem bocsátja el, úgy a pert a Pp. 240. § (1) bekezdése alapján kérte megszüntetni, figyelemmel a keresetlevél név alperes által előadott hiányaira.

[9] Ezt követően a felperes 8. sorszámú beadványában megváltoztatta a név alperessel szembeni keresetét, az alábbiak szerint:

1. Kérte, hogy az elsőfokú bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét és jó hírnévhez való jogát a politikusi Facebook-profilján 2020. április 8. napján közzétett tényállításával, melyben a cég²-ben betöltött ügyvezetői minősége megszüntetését azzal indokolta, hogy „pontatlanul és súlyosan jogellenesen” járt el, és a Facebook-profilján 2020. április 20. napján közzétett, a név³ elnevezésű havilap áprilisi számának megjelenésével kapcsolatos „Annak érdekében, hogy ez ne válhasson gyakorlattá városunkban, a szükséges vezetői intézkedéseket megtettem.” tényállításaival;
2. tiltsa el alperest a további jogsértéstől;
3. kötelezze alperest elégtétel adására azzal, hogy a facebook oldalán, valamint a név³ következő számában tegye közzé, miszerint sajnálja, hogy a becsületét és jóhírnevét valótlan állításaival megsértette;
4. kötelezze az alperest a fenti jogsértésekre tekintettel sérelemdíj címén 1.000.000 forint tőke és kamatai megfizetésére;
5. kötelezze az alperest jelen eljárás során felmerült perköltsége megfizetésére.

[10] A felperes ezzel egyidejűleg előterjesztett beadványában kérte alperes¹ perbevonásának engedélyezését és kérte név alperes perből történő elbocsátását a Pp. 51. §-a szerint.

[11] Az elsőfokú bíróság 9-I. számú végzésével engedélyezte alperes¹ másodrendű alperesként történő perbe vonását, az I. rendű alperest - névt - pedig a perből elbocsátotta, egyúttal a fentiekben ismertetett keresetet közölte az újonnan perbevont alperessel.

[12] Az elsőfokú eljárás további iratai szerint alperes¹ és a perből elbocsátott alperes 11. sorszámú beadványukban kérték a 9-I. számú végzés kiegészítését, mivel az nem rendelkezett arról, hogy van-e a végzéssel szemben fellebbezési lehetőség, továbbá a Pp. 92. § (3) bekezdése alapján kérték, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű alperesi perköltség viselésére kötelezze a felperest. A kérelemnek helyt adva az elsőfokú bíróság 11-I. számú végzésével a 9-I. számú végzést kiegészítette a fellebbezési záradékkal, valamint a felperest arra kötelezte, hogy az I. rendű alperesnek fizessen meg 215.265 forint + áfa összegű perköltséget. Miután a felperes 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésével kizárólag a 11-I. számú végzés

perkölségről hozott rendelkezését támadta, a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.364/2021/3. számú végzésével a 11-I. számú végzés nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését pedig részben megváltoztatta, mellőzte az I. rendű alperes perkölségét megállapító rendelkezést, a felperes által az I. rendű alperes javára fizetendő elsőfokú perkölség összegét 120.000 forint összegre szállította le.

[13] A perbevont alperes 16. sorszám alatti érdemi ellenkérelmében a keresetlevél hiányaira hivatkozva az eljárás megszüntetését kérte, emellett érdemi ellenkérelmét is előterjesztette. Előadta, hogy a korábban perben állott alperes által benyújtott érdemi ellenkérelmet a téves perlésre vonatkozó megállapításain túl a beadványában foglalt kiegészítésekkel mindenben fenntartja – a téves perléssel kapcsolatos észrevételeket kizárólag azért nem tartotta fenn, mert a felperes kérelmére az elsőfokú bíróság a korábbi alperest a perből elbocsátotta és az önkormányzatot perbevonta.

[14] A 2021. november 30. napján tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság a pert megszüntette és a felperest az alperesi önkormányzat javára 120.000 forint perkölség, a Magyar Állam javára pedig 60.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A végzés indokolása szerint a keresetlevél hiányos volt és a hiányokat a felperes felhívásra nem pótolta, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 176. § (2) bekezdés g) pontja alapján a Pp. 240. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezményt alkalmazta. A végzés elleni felperesi fellebbezés nyomán a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.086/2022/3. számú végzésével a 21. számú végzést megváltoztatta, az eljárás megszüntetését és a felperesnek az alperes részére történő 120.000 forint perkölség megfizetésére kötelezését mellőzte, arra figyelemmel, hogy a 2020. december 4.-ei keresetváltoztatás határozott kereseti kérelmet tartalmazott, melyet a felperes a perbevont újabb alperessel szemben változatlanul fenntartott.

[15] Mindezen eljárási cselekményeket követően az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, a felperest az alperes részére 448.138 forint + áfa perkölség, az állam javára 168.000 forint illeték megfizetésére kötelezte.

[16] Megállapította, hogy a sérelmes bejegyzések név polgármesternek tulajdoníthatók, akinek a perbeli legitimációjára a felperes korábbi jogi képviselője helytállóan hivatkozott, így a keresetet érdemben vele szemben lehetett volna vizsgálni. Kifejtette, hogy ezt a helyzetet a felperes BDT2020. 4113 számú ítéltáblai döntésére történt hivatkozása, a betudással kapcsolatos érvelése sem közömbösíti. A bíróság e körben osztotta a Pest Megyei Kormányhivatal PE/030/00988-2/2020. levelében, valamint a Társaság Jogsegélyszolgálatának 2020. május 6. napján kelt válaszában foglalt érvelést, melyek szerint a Kat. alapján sem tekinthetők név polgármester támadott bejegyzései a szám2 (IV. 3.) Ök. határozat Facebookon közzétett indokolásának, a közvélemény tájékoztatásának. Az elsőfokú bíróság idézte a Kormányhivatal azon álláspontját, hogy „a polgármesternek az elrendelt veszélyhelyzet idejére hozott olyan tartalmú döntése, amely nem feltétlenül szükséges a megelőzéshez és a védekezéshez, valamint a károk csökkentéséhez, ellentétes a társadalmi rendeltetésnek megfelelő joggyakorlás törvényi alapelvével és nem felel meg a szükséges követelményeknek. Idézte továbbá a Társaság azon álláspontját, miszerint „A polgármesteri

döntés célját tekintve mindenképpen túlterjeszkedik azon kereteken, melyeket korábban meghatároztunk. A helyi média teljesen saját irányítás alá vonása, a járvány megfékezésével nem áll racionális, okszerű kapcsolatban, ezen cél elérésére nem alkalmas és mint ilyen, nem is elengedhetetlen. Ennek megfelelően a döntés legalábbis visszaélsszerű, de még az is felmerül, hogy kifejezetten jogellenes ... mert a polgármester kizárólag olyan döntéseket hozhat meg, melyre a képviselő-testületnek jogszabályi felhatalmazása van... a fentieket összeolvasva az állapítható meg, hogy a polgármester a rendelkezésével kvázi médiaszolgáltatóként definiálja magát, tehát a tartalomra közvetlen befolyást kíván gyakorolni...”

[17] Így az elsőfokú bíróság - ítéletének indokolása szerint - „az alperessel szembeni keresetösségi jog hiányában” utasította el a keresetet.

[18] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy az alperes megsértette becsületét és jóhírnévhez való jogát a politikusi Facebook-profilján 2020. április 8. napján közzétett tényállítással, melyben a cég1-ben betöltött ügyvezetői minősége megszüntetését azzal indokolta, hogy „pontatlanul és súlyosan jogellenesen” járt el, és a Facebook-profilján 2020. április 20. napján közzétett a név3 elnevezésű havilap áprilisi számával, megjelenésével kapcsolatos „annak érdekében, hogy ez ne válhasson gyakorlattá városunkban, a szükséges vezetői intézkedéseket megtettem” tényállításaival. Kérte továbbá, hogy az ítéltábla az alperest tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze elégtétel adására azzal, hogy Facebook-oldalán, valamint a név3 következő számában tegye közzé, miszerint sajnálja, hogy a felperes becsületét és jóhírnévét valótlan állításával megsértette és kötelezze 1.000.000 forint tőke és kamatai megfizetésére. Ezen felül kérte az első- és másodfokú eljárásra kiterjedően az alperes perköltségben való marasztalását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a szerint. Másodlagosan, amennyiben az ítéltábla a fentieknek nem ad helyt, kérte, hogy mérlegelési jogkörben mérsékelje az alperes perköltségét. Mindemellett indítványozta az ítélet megváltoztatását az elsőfokú illeték tekintetében, annak összegét 60.000 forintra kérte leszállítani.

[19] Fenntartotta, hogy a polgármester ellen indított per téves perlés volt és a módosított keresettel egybehangzóan az alperes folyamatosan úgy nyilatkozott, hogy a polgármester az önkormányzat képviselőjében járt el, mikor a felperes által kifogásolt döntést és annak indokolását nyilvánosságra hozta. A Pp. 4. § (2) bekezdése, 203. § (2) bekezdés a) pontja és 266. § (1) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy a peres felek egybehangzó nyilatkozatát, miszerint a sérelmes nyilatkozatot az alperes törvényes képviselője az alperes képviselőjében tette, valósnak kell elfogadni. Ennélfogva keresetét a megfelelő alperessel szemben tartotta fenn, az önkormányzat a megismételt ellenkérelmében a téves perlésre vonatkozó tény- és jogállítást nem tett. Fenntartotta a BDT2020. 4113. számú szegedi ítéltáblai határozatra történt hivatkozását annak kiemelésével, hogy a betudás elve csak akkor érvényesülhet, ha a képviselő a képviselő-testület döntése alapján, annak végrehajtása vagy ellenőrzése keretében fejt ki magatartást, vagy ha a testület döntéséről ad tájékoztatást. Miután az alperes polgármestere jogszabályi felhatalmazás alapján döntött a képviselőtestület helyett, nyilatkozatát az önkormányzat nyilatkozatának kell tekinteni. Álláspontja szerint a felperes korábbi jogi képviselőjének a keresetmódosítás és a téves perlés miatti, az új alperes

perbevonását követő nyilatkozatai csupán látszólag azért ellentmondásosak, mivel a felperes elfogadta az alperes jogállítását, miszerint a korábbi alperes a jelenlegi alperes képviselőjében járt el a sérelmezett nyilatkozat közzétételkor, ezért történt meg az alperes személyében a változás. Ezt követően az elsőfokon eljáró bíróság a felperesi jogi képviselők nyilatkozatainak ellentmondását okszerűtlenül állapította meg ítélete indokolásában, mivel egyértelmű, hogy a korábbi jogi érvelését a felperes megváltoztatta. A fentieket meghaladóan a felperes a per érdemére vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy a felperes nem közszereplő, az alperesi nyilatkozat pedig nem tekinthető véleménynyilvánításnak.

[20] A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán előadta, hogy az alperesi perköltségigény aránytalanul magas, eltúlzott összegben került megállapításra, mivel a korábbi alperesi ellenkérelem és a megismételt ellenkérelem lényegét tekintve azonos volt, annak csupán egyetlen pontja került törlésre (a téves perlésre vonatkozó 3.2. pont).

[21] Az illetékekkel kapcsolatban rámutatott, hogy az elsőfokú peres eljárás illetéke 1 millió forint után számítottan 60.000 forint, s amennyiben az ítéltábla nem adna helyt a fellebbezésnek, abban az esetben is az alperest kell kötelezni az eljárás megszüntetésével kapcsolatos felperesi fellebbezési eljárás 30.000 forintos illetékének megfizetésére.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Költségjegyzékében az elsőfokú eljárásra vonatkozóan tételesen 743.595 forint, a másodfokú eljárásra vonatkozóan pedig 114.300 forint ügyvédi munkadíjban álló perköltséget számított fel. Arra az esetre, ha az ítéltábla nem látna lehetőséget az elsőfokú ítélet helybenhagyására, másodlagosan azt kérte, hogy a keresetet utasítsa el. Harmadlagosan az eljárás megszüntetését indítványozta a Pp. 170. §-a, 176. § (2) bekezdésének e) pontja és 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Kérte továbbá a felperes marasztalását az első- és másodfokú perköltségekben.

[23] Rögzítette, hogy a felperesi keresettel szemben alperesként maga hivatkozott arra, hogy a felperes tévesen kezdeményezte a pert névval szemben, aki véleményét akkor a név3 című újsággal kapcsolatban nem magánszemélyként, hanem polgármesterként fejtette ki. Annnyiban nem értett egyet az elsőfokú döntéssel, hogy név az önkormányzat képviselőjében tette közzé véleményét, ugyanakkor állította, hogy a feleknek nem volt egybehangzó tényállítása a per folyamán, alperesként csupán azzal érvelt, hogy a felperes nem a megfelelő alperessel szemben kezdeményezte az eljárást, így saját részéről rosszhiszemű pervitelt nem lehet kimutatni.

[24] Érdemben fenntartotta, hogy a felperes közszereplőként, az őt ért kritikát túrni köteles, az a tényállítás pedig, hogy a felperes a vészhelyzet kifejezést használta veszélyhelyzet kifejezés helyett, mégpedig tévesen, valós. Megismételte, hogy a keresetet vissza kellett volna utasítani, mert az nem felelt meg a Pp. 170. §-ában foglaltaknak, továbbá érdemben irányadónak tartotta a BDT2020. 4113. számon hozott döntést.

[25] A Fővárosi Ítéltábla kizárólag a felperes másodlagos, a perköltséget érintő fellebbezését találta megalapozottnak.

[26] Az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú eljárásban nem történt olyan, az érdemi döntésre kiható eljárási szabálysértés, mely a Pp. 381. § alapján indokoltá tenné az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, továbbá a másodfokú bíróság nem látott okot az ügy érdemét illetően az ítélet megváltoztatására sem; emellett az eljárás megszüntetésének az alperes által előadottak szerint továbbra sincs helye. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással az ítéltábla egyetértett, azt csupán a fentiekben írtak szerint annyiban egészítette ki, hogy a korábbi alperes perből való elbocsátásától kezdődően a pertörténetet részletesebben ismertette. Kiemeli azonban, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [11] pontjában tévesen rögzítette, hogy a Fővárosi Ítéltábla az alperesi oldalon bekövetkezett személyváltozás tekintetében nem tért el az elsőfokú bíróság álláspontjától. A 11-I. számú végzés ugyanis kizárólag a fellebbezési záradék és a perköltség tekintetében egészítette ki a perből való elbocsátást és a perbevonás engedélyezését tartalmazó 9-I. számú végzést, melynek rendelkezései fellebbezés hiányában emelkedtek jogerőre – tehát nem azért, mert a Fővárosi Ítéltábla az abban foglaltakkal egyetértett volna. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a hivatkozott fellebbezés elbírálása során nem vizsgálta sem a perbeli legitimáció, sem a korábbi alperes perből való elbocsátásának jogszerűségét, mivel a fellebbezés mindezeket nem érintette. A 9-I. számú végzés jogereje folytán tehát nem támadható, az abban foglalt rendelkezés nem vitatható.

[27] A felperes fellebbezésében foglaltakkal szemben mind a perből elbocsátott, mind pedig a perbevont alperes azonosan adta elő, hogy név az önkormányzat nevében tette közzé a sérelmes közléseket, ez pedig azt jelenti, hogy egyezett a peres felek jogi álláspontja abban, hogy az önkormányzat rendelkezik alperesként perbeli legitimációval. E vonatkozásban csupán rámutat az ítéltábla, hogy téves az elsőfokú bíróság által használt keresetösségi jog fogalma, mert az a felperesre vonatkozóan azt jelenti, hogy a felperest megilleti-e, illetve, hogy épp a felperes-e az a személy, akit megillet az érvényesített jog az alperessel szemben.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2019. november 28-29.-ei Országos Tanácskozásának 19. számú állásfoglalásában foglaltakat osztja atekintetben, hogy az anyagi pervezetés nem jelenti az ügy érdemében történő állásfoglalást. Márpedig az alperes perbeli legitimációjával kapcsolatos kérdés nem pusztán tényállítás, hanem a per érdemére tartozó olyan jogkérdés, melyre a Pp. 237. § (3) bekezdés a), b), illetve c) pontjai alapján nem terjed ki az elsőfokú bíróság anyagi pervezetési kötelezettsége. A Pp. 266. § (1) bekezdése alapján az egyezően előadott tények valóban fogadhatók el, ha a bíróságnak nem merül fel kételye. Miután pedig a perbeli legitimáció kérdése nem pusztán tény, hanem a tényből levont jogi következtetést is magában foglalja, az ítéltábla álláspontja szerint megengedett, hogy az elsőfokú bíróság eltérjen a felek – akár egyező – azon álláspontjától, hogy az alperesként megjelölt polgármester perbeli legitimációval rendelkezik. E helyütt kiemeli az ítéltábla, hogy ezen egyező álláspont nem jelentette a kereset akár részbeni elismerését sem, mivel mind a korábban perben állott, mind az utóbb perbevont alperes

érdemben vitatta, hogy a közlések megsértették volna a felperes keresetben megjelölt személyiségi jogait.

[29] A fentiekben foglaltak alapján 9-I. számú végzésben foglalt rendelkezés helytállósága nem vitatható. Emellett a fellebbezésben foglaltakkal szemben e végzést sem a felperes, sem a korábban perben állott alperes nem támadta, az új alperesnek pedig azzal szemben fellebbezési lehetősége nem is volt, hiszen az ügy uraként a felperes határozza meg, kit kíván alperesként perbe állítani.

[30] A perbeli legitimáció felek általi azonos, de téves megítélése tehát nem tette szükségessé sem a Pp. 237. § (1), sem annak (3) bekezdése szerinti anyagi pervezetést, hiszen az részben prejudikációhoz vezetett volna, továbbá a 9-I. számú végzés mind a feleket, mind az elsőfokú bíróságot kötötte, de kizárólag a perből való elbocsátás, illetve a perbevonás kérdésében – a per érdemére tartozó perbeli legitimáció kérdésében nem.

[31] A fentiek mellett az ítéltábla kiemeli, hogy a felperes képviselőjében eljáró korábbi jogi képviselő álláspontját nem lehet ellentétesnek tekinteni az utóbb fellépő képviselő álláspontjával, és ekként azt, hogy a felperes utóbb tett nyilatkozatai ellentmondanak a korábbiaknak. A felperes ugyanis a pert a polgármesterrel szemben indította, és miután - a polgármester ellenkérelme nyomán - maga a felperes helyezkedett arra az álláspontra, hogy a téves perlés esete forog fenn, szükségszerű volt, hogy immáron az önkormányzat perbeli legitimációjára vonatkozóan terjesszen elő jogállítást. Így nem lehet a felperes terhére róni saját nyilatkozatainak valamely „ellentmondásosságát”.

[32] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletben is idézett kormányhivatali állásfoglalással, valamint a Társaság jogsegélyszolgálatának e-mailjében foglalt álláspontjával kapcsolatosan rámutat, hogy azok semmilyen iránymutatást nem tartalmaztak a perbeli legitimáció kérdésében. Emellett a felperes tévesen értelmezte a Szegedi Ítéltábla BDT2020. 4113. számon közzétett döntését, ugyanis egyrészt annak a tényállása a jelen perbelitől jelentősen eltér: ott ugyanis az önkormányzat közgyűlésén elhangzottak szolgáltak a jogvita alapjául, jelen perben azonban a polgármester személyes Facebook-oldalán tette közzé saját közszereplői magatartásával kapcsolatos indokait. Ez a személyes Facebook-profilon megjelenő, a közéleti tevékenységgel kapcsolatos tájékoztatás még abban az esetben sem tekinthető az önkormányzat által közzétett tartalomnak, ha azt az önkormányzat törvényes képviselője szerkeszti és abban feltünteti az önkormányzat honlapját, illetve saját polgármesteri, azaz törvényes képviselői minőségét.

[33] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy el kell határolni egymástól a perbeli esetben azt, hogy a veszélyhelyzeti jogrendre tekintettel a polgármester önállóan hozott meg olyan érdemi döntést, mely a képviselő-testület feladat- és hatáskörébe tartozott volna. A személyiségi jogi per nem szolgálhat ezen döntés polgári peres úton történő felülvizsgálatára, vagy bármilyen bírálatára, kizárólag annak a kereset szerinti személyiségi jogokat sértő volta

lehet a peres eljárás tárgya. Mindezek alapján a perbeli esetben a BDT2020. 4113. számú döntésben foglaltakkal egyezően betudásról nem lehet szó. A hivatkozott BDT rendelkezését az ítéltábla maradéktalanul irányadónak tekinti és osztja a polgármester saját Facebook-oldalának tartalma tekintetében is. A felperes fellebbezésében írtakkal szemben ugyanis a polgármester saját Facebook-oldalán nem a döntés végrehajtása, vagy ellenőrzése keretében fejtette ki magatartását, nem a döntésről adott tájékoztatást, csupán utólagosan annak valamely indokolását, magyarázatát kívánta a nyilvánosság tudomására hozni.

[34] Mindezek következtében a felperes elsődleges – az elsőfokú ítélet megváltoztatására, és a kereset szerinti döntés meghozatalára irányuló - fellebbezési kérelme nem volt teljesíthető.

[35] A Fővárosi Ítéltábla azonban mind az illeték, mind pedig az ügyvédi munkadíj, mint perköltség tekintetében megalapozottnak találta a fellebbezést.

[36] Az illeték vonatkozásában azt a következetes bírói gyakorlatot vette alapul, hogy a felperes a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményei mellett egymillió forint tőkeösszegű sérelemdíjat kívánt érvényesíteni. Az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az egymillió forint után számított 60.000 forint elsőfokú eljárási illeték összege mellett szükségtelen megfizetni az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja szerinti, meg nem határozható pertárgyértéken alapuló további illetéket. Így a Magyar Állam javára fizetendő 168.000 forint illetéket a Fővárosi Ítéltábla 60.000 forintra mérsékelte. Ezen illetéket is e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetni az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája. Tájékoztatja továbbá az ítéltábla a felperest, hogy a fellebbezési illeték megfizetésére az Itv. 78. § (4) bekezdésében előírt 60 napos határidő a határozat jogerőre emelkedése napjától kezdődik [Pp. 358. § (3)-(6) bekezdés]. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

[37] Az elsőfokú bíróság által meghatározott ügyvédi munkadíjban álló perköltség összegének mérséklésére az adott alapot, hogy bár a perben álló alperes jogi képviselőt ugyanaz az ügyvédi iroda látta el, mint a korábban perben állott polgármesterét, kizárólag az utóbbi alperes jogi képviselővel felmerült perköltség viselésére lehet kötelezni a pereszes felperest. Az alperesi képviselő az elsőfokú eljárás során kifejezetten az önkormányzat képviselőjében a 10.P.20.187/2020/16., 20., és 23. számú beadványokat nyújtotta be, továbbá részt vett a 2021. november 30.-ai tárgyaláson (21. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A 23. sorszámú beadványához csatolta költségjegyzékét, melyben hivatkozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ára, azonban alperesről származó megbízási szerződést a peres iratokhoz nem csatolt, az önkormányzat pedig nem azonos a polgármesterrel. Az előzményi iratok között 23. sorszám alatt elfekvő alperesi észrevételhez csatolt tételes költségjegyzékben feltüntetésre került 215.265 forint az ellenkérelem elkészítésének ügyvédi munkadíjaként, 101.600 forint a megismételt érdemi ellenkérelem II. rendű alperesre tekintettel történt

előterjesztése ellenértékeként, további 160.020 forint volt felperesi válasziratra előterjesztett viszontválasz folytán felmerült díj, 38.100 forint a perfelvételi tárgyaláson történt képviselő díja és további 57.150 forint a 21. számú végzés elleni felperesi fellebbezés kapcsán előterjesztett 23. sorszámú észrevétel elkészítésével felmerült díj. E tételek közül az ítéltábla álláspontja szerint a 215.265 forintos összeg nem illeti meg a jogi képviselőt, mivel az nem a jelenleg perben álló alperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíj. Tekintettel arra, hogy a jogi képviselő személyében változás nem történt és ugyanezen jogi képviselő ismerte a korábban elsőrendű alperesként perben állott polgármester beadványait – mivel azokat ő maga szerkesztette –, ezért az IM rendelet 2. §-ának (2) bekezdése alapján az ítéltábla indokoltnak tartotta a perköltség mérséklését, figyelemmel arra, hogy a megismételt érdemi ellenkérelem a Pp. 51. §-ára történt hivatkozáson felüli tartalmában teljes mértékben egyezik a korábban előterjesztett ellenkérelemmel. Így a további beadványok benyújtásával felmerülő ügyvédi tevékenység 210.000 forint + áfa összeggel arányosan ellentételezhető.

[38] Emellett rámutat az ítéltábla arra is, hogy a Pp. 92. § (3) bekezdése alapján jogerős határozat született a perből elbocsátott alperes vonatkozásában, másrészt pedig a Pp. 81. § (3) bekezdése alapján a felszámítás az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig költségjegyzék útján megtörtént, így a fellebbezéshez csatolt költségjegyzéknek az elsőfokú eljárásra vonatkozó tételeit az ítéltábla már nem vehette figyelembe.

[39] A fellebbezés kizárólag a perköltség tekintetében vezetett eredményre, ezért az ítéltábla az alperest tekintette 100 %-ban pernyertesnek, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az Itv. 46. §-a szerinti illeték, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére. A perbe vont alperestől származó megbízási szerződés nem került csatolásra, a költségjegyzékben az alperes a másodfokú eljárásra vonatkozóan 114.300 forintot tüntetett fel. A Fővárosi Ítéltábla ezért az alperes javára fizetendő ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján 25.000 forint + áfa összegben állapította meg, mert ezt találta arányban állónak a pertárgyértékkel és a jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységgel.

Budapest, 2023. január 10.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
bíró